سرمقاله

نوید دژبرد *

«مدتی این مثنوی تاخیر شد.»

در اساطیر یونان، آتن پادشاهی افسانهای دارد به نام تسئوس: فرزانه، دلیر و ماجراجو؛ یک پهلوان تمام عیار و مورد ستایش آتنی ها در طول اعصار. به روایت پلوتارک این ستایش در حدی بود که تدریجاً به یک مسئله ی فلسفی انجامید. تسئوس در یکی از ماجراجویی هایی که با جوانان آتنی ره سپار شده بود، با کشتی ای از جزیره ی کرت برمی گردد به آتن؛ کشتی ای با سی پارو. جهت بزرگ داشت یاد این اسطوره، اهالی آتن تصمیم به حفظ این کشتی می گیرند؛ بدین نحو که هر تخته ای را که از این کشتی می پوسید، با تخته ای جدید و مقاوم جای گزین می کردند. این تصمیم جمعی چندین قرن به درازا کشید؛ تا جایی که دیگر هیچ نشانی از کشتی اولیه باقی نماند؛ هر قطعه بارها و بارها تعویض شده بود. آتنی های نکته سنج تر از خود می پرسیدند آیا این همان کشتی ای ست که بود؟

دوره ی نخست هیئت تحریریه ی مجله اواخر دهه ی ۶۰ شمسی شروع به کار کرد، زیر نظارت و مشاوره ی دکتر یحیی تابش. وانگهی از آخرین شماره ای که دوره ی دوم هیئت تحریریه ی مجله ی ریاضی منتشر کرد ۵ سال می گذرد. در این ۵ سال توفانها توفید، کشتی ها فروشکست، موجها یکی یکی مشت بر ساحل کوبیدند و محو شدند. گاهی به رخوت زیستیم، که نکند دیگری سلامت مان را تهدید کند؛ گاهی به وحدت، که خدا کند از آشوب زمانه برهیم. چه در صحنه ی حیات تحصیلی و چه در عرصه ی اجتماعی.

دوره ی سوم با ازسرگذراندن چنین شرایطی تشکیل شد. دوباره جوانهایی پیدا شدهاند که میخواهند میراثهایی را حفظ و احیا کنند، و من کم ترین آنانام. جوانانی که میخواهند یاد آوری کنند در دانش کده ی علوم ریاضی فعالیتی وجود داشت که، با محوریت یک مجله، ساختاری نو در بدنه ی دانش جویی القا می کرد و پیوندهایی انتزاعی و انضمامی با جامعه ی آکادمیک برقرار می ساخت. کشتی تسئوس بازسازی شده و آماده ی شکافتن دریا، ولو به تعبیری همان کشتی ای که بود نباشد، ولو ابرهایی تاریک افق را پوشانده باشد.

این شماره به دکتر یحیی تابش تقدیم می شود. ممکن است تعبیرتان از ایشان ناخدا باشد، یا ممکن است ترجیح دهید یک فانوس چشم گیر تصورش کنید. با هر استعارهای در ذهن، همه متفقایم که ایشان چه حقی بر گردن نشریات ریاضی کشور دارد، و مجله ی ریاضی شریف نیز مستثنا از این دسته نیست.

*سردبیر مجلهی ریاضی شریف، دانشجوی کارشناسی ارشد ریاضی، دانشگاه صنعتی شریف